

9.	[List gen. W. Chrzanowskiego z Paryża do anonimowego adresata (Maciej Mielżyński z Chobienic?)]	rękopis	27 175
10	Schlesien und Posen	mapa	26 716

Aby zamieścić swoją publikację w ZBC należy skontaktować się z pracownikami Biblioteki i podpisać umowę licencyjną, której formularz dostępny jest na stronie (<http://zbc.uz.zgora.pl/dlibra/text?id=authors-and-editors>). Materiały naukowe i dydaktyczne wydane przez oficynę wydawniczą naszej uczelni po roku od daty publikacji i uzyskaniu zgody autora także mogą zostać zamieszczone na stronach ZBC (na podstawie Zarządzenia J. M. Rektora z 2005 roku). Jeśli zechcemy udostępnić swoje materiały na podstawie coraz bardziej popularnych licencji CC (Creative Commons), mamy do dyspozycji kilka rozwiązań, np.:

- uznanie autorstwa (licencja ta pozwala na kopiowanie, zmienianie, rozprowadzanie, przedstawianie i wykonywanie utworu jedynie pod warunkiem oznaczenia autorstwa). To jest licencja, która zapewnia najwięcej swobód licencjobiorcy.
- uznanie autorstwa, na tych samych warunkach (można kopiować, zmieniać, rozprowadzać, wykonywać utwór tak długo, jak długo na utwory zależne będzie udzielona taka sama licencja).
- uznanie autorstwa, użycie niekomercyjne (podpisując taki dokument dajemy zgodę licencjobiorcy na kopiowa-

nie, wprowadzanie zmian, rozprowadzanie, wykonywanie utworu tylko w celach niekomercyjnych).<sup>8</sup>

Jak możemy zauważyć: „Twórca korzystając z licencji [CC] zawsze zachowuje prawa autorskie, jednocześnie umożliwia innym kopiowanie i rozpowszechnianie, dodatkowo może określić czy ich wykorzystywanie może odbywać się wyłącznie w warunkach niekomercyjnych lub ograniczyć możliwości tworzenia utworów zależnych”<sup>9</sup>.

Zachęcamy do publikowania materiałów w Zielonogórskiej Bibliotece Cyfrowej, do przekazywania sugestii, jakie dokumenty powinny znaleźć się w bazie tej biblioteki, do podzielenia się swoimi opiniami dot. jej funkcjonowania. Wszelkich informacji udzielają pracownicy Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej:

**Małgorzata Kuncewicz**

[m.kuncewicz@bu.uz.zgora.pl](mailto:m.kuncewicz@bu.uz.zgora.pl)

**Joanna Buczkowska**

[j.buczkowska@bu.uz.zgora.pl](mailto:j.buczkowska@bu.uz.zgora.pl)

Biblioteka Uniwersytecka

al. Wojska Polskiego 71, p. 3.07

65-762 Zielona Góra

[www.bu.uz.zgora.pl/bu/pl/o\\_zbc.htm](http://www.bu.uz.zgora.pl/bu/pl/o_zbc.htm)

tel. (0 68) 328 21 55

<sup>8</sup> Poznaj licencje Creative Commons, <http://creativecommons.pl/poznaj-licencje-creative-commons> [dostęp dnia 28.02.2014]

<sup>9</sup> tamże

## UNIWERSYTETY ŚWIATA

# CHEIKH ANTA DIOP UNIVERSITY

Wiesław Hładkiewicz

Tomasz Mikiera

Wydział Humanistyczny

Artykuł ten będzie swoistą wędrówką. Przede wszystkim czas będzie miał tu znaczenie drugoplanowe, a pierwsze skrzypce zagrają ludzie oraz miejsca, o których zawsze warto pamiętać. Wspomnimy także o pewnej koncepcji filozoficzno-politycznej, a także, posiłkując się historią, przedstawimy zmiany zachodzące na uniwersytecie w Dakarze.

Zacznijmy od samego państwa w zachodniej Afryce. Senegal uzyskał niepodległość 4 kwietnia 1960 r., do roku 1958 był jedną z kolonii francuskich. Jest to republika z kierującym państwem prezydentem oraz zgromadzeniem narodowym (120 członków wybieranych w powszechnych wyborach na pięcioletnie kadencje). Głównym źródłem dochodów mieszkańców Senegalu jest rolnictwo, ekspor-

towane są: trzcina cukrowa, bawełna, warzywa oraz ryż.

Pierwszym prezydentem Senegalu był Leopold Sedar Senghor, poeta i polityk. Autor wielu prac filozoficznych objął urząd 6 września 1960 r. Rządził państwem przez dwadzieścia lat. Jego następcą na fotelu prezydenckim był Abdou Diouf (absolwent uniwersytetu dakarskiego, z wykształcenia prawnik). Senghor znany jest przede wszystkim z zapoczątkowanego w 1930 r. ruchu literackiego i politycznego *négritude* (w dosłownym tłumaczeniu oznaczającego „muzużyńskość”).

Ruch ten, zapoczątkowany w Paryżu przez Senghora, Césaire’a i Damasa, promował odmienność kultury afrykańskiej od europejskiej. Przedstawił cechy i wartości niedostępne dla „białych” - dar rymotwórstwa, poczucie wspólnoty, umiejętność obrazowego postrzegania świata. Przeciwstawił się mitowi stworzonemu przez Europejczyków o niepełnowartości oraz gorszości wszystkich czarnoskórych.

Koncepcja nawoływała do sedna „afrykaństwa”, tj. powrotu do korzeni, pamiętaniu o przeszłości oraz „myśleniu



UNIwersYTET W DAKARZE  
 – DOSTĘPNE NA: [HTTP://EN.WIKIPEDIA.ORG/WIKI/FILE:BU\\_UNIVERSIT%C3%A9\\_CHEIKH\\_ANTA\\_DIOP\\_DE\\_DAKAR.JPG](http://en.wikipedia.org/wiki/File:BU_Universit%C3%A9_Cheikh_Anta_Diop_de_Dakar.jpg)

LEOPOLD SEDAR SENGHOR –  
 DOSTĘPNE NA: [HTTP://WWW.AFRICULTURES.COM/PHP/?NAV=PERSONNE&NO=3779#](http://www.africultures.com/php/?NAV=PERSONNE&NO=3779#)

sercem”. Senghor był zwolennikiem mieszania się kultur, często posługiwał się słowami filozofa Teilharda de Chardin: „rasy nie są matematycznie równe sobie, a ich równość polega na wzajemnym uzupełnieniu”. Nie pomijał także aspektów dotyczących języka, jako poeta uważał, że każde słowo w językach negro-afrykańskich posiada większą „obrazowość” niż słowo w języku francuskim. Zainteresowanych pogłębieniem wiedzy o négritude zapraszamy do przeczytania artykułu dostępnego na: <http://afryka.org/afryka/senghor--n-gritude,news/>.

Macky Mall, obecny prezydent Senegalu, również jest absolwentem dakarskiego uniwersytetu. W 1990 r. ukończył hydrologię na Wydziale Geologii na Université Cheikh Anta Diop. Placówka w Dakarze w 1987 r. za naukowego patrona przyjęła właśnie Cheikh Anta Diopa, historyka, polityka i antropologa, który zajmował się genezą rasy ludzkiej oraz badał kulturę społeczności afrykańskich z przed czasów kolonialnych.

Początki uniwersytetu sięgają 1918 r., wtedy to właśnie Francuzi założyli w Dakarze szkołę medyczną podległą administracji kolonialnej. Następnie powstał Instytut Fundamental d’Afrique Noire (IFAN) zajmujący się badaniem kultury afrykańskiej. W 1957 r. z połączenia tych szkół powstał Uniwersytet w Dakarze (będący osiemnastym publicznym francuskim uniwersytetem, związanym bezpośrednio z placówkami w Paryżu i Bordeaux).

Po odzyskaniu niepodległości przez Senegal (1960) na Uniwersytecie wciąż ponad 61 proc. (z 1018 ogółem) studentów było narodowości francuskiej. W następnych latach dostęp do edukacji był coraz łatwiejszy dla mieszkańców zachodnio-afrykańskiego państwa.

Obecnie Uniwersytet ma w swojej ofercie zarówno kierunki humanistyczne jak i ścisłe oraz szkołę medyczną zapewniającą zgłębianie wiedzy w zakresie farmacji, badań czy operacji. Studiuje tam ponad 60 tys. studentów, którzy



niestety w większości przypadków muszą szukać stancji lub innych możliwości mieszkaniowych, bowiem uniwersytecki kampus posiada jedynie 5 tys. pokoi.

Uniwersytet przychylnym okiem patrzy na studentów z wymiany. Prowadzone są zajęcia w językach: angielskim, rosyjskim, arabskim i niemieckim. Poza kwestiami finansowymi nic nie stoi na przeszkodzie, by już dziś skusić się na ofertę jaką proponuje nam ta placówka, co z pewnością jest kuszące dla wielbicieli kultury afrykańskiej.